

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **COSTRA Ltd.**, se sídlem Bexley Square, Salford 6, Manchester, M3 6BZ Spojené království Velké Británie a Severního Irska, zastoupena Mgr. Bronislavem Šerákem, advokátem se sídlem Na Bělidle 830/2, Praha 5, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) BSB 1881, s.r.o.**, se sídlem Kubelíkova 1780/21, Praha 3, zastoupena JUDr. Jiřím Vaníčkem, advokátem se sídlem Šaldova 466/34, Praha 8, **II) L.T.B.C. spol. s r.o.**, se sídlem Limuzská 2110/8, Praha 10, zastoupena JUDr. Václavem Hodanem, advokátem se sídlem Wenzigova 5, Praha 2, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 5. 2017, č. j. 12290-3/2017-900000-302, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 7. 2. 2018, č. j. 52 Af 40/2017 – 153, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobkyně **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (dále jen „krajský soud“) rozsudkem ze dne 7. 2. 2018, č. j. 52 Af 40/2017 – 153, zamítl žalobu žalobkyně, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 5. 2017, č. j. 12290-3/2017-900000-302. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro Pardubický kraj ze dne 10. 11. 2016, č. j. 60299-2/2016-590000-12, jímž bylo podle § 134zcc odst. 3 a § 42d odst. 1 písm. a) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, v platném znění (dále jen „zákon o spotřebních daních“), a podle § 134zcc odst. 3 a § 42d odst. 1 písm. b) zákona o spotřebních daních rozhodnuto o propadnutí a zabrání surového tabáku v množství 638.334,4 kg, a to z důvodu, že nebylo prokázáno, že byl skladován v souladu se zákonem o spotřebních daních.

[2] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) se domáhá zrušení uvedeného rozsudku krajského soudu kasační stížností, jejíž součástí byl i blanketní návrh na přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

[3] Přes výzvu Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 10. 4. 2018, č. j. 2 Afs 104/2018 – 27, stěžovatelka svůj návrh ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. (ve spojení s § 107 s. ř. s.) nedoplnila. Nejvyšší správní soud tedy nemohl podmínky pro přiznání odkladného účinku posoudit a odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. června 2018

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu